

“...നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ മുറിയിൽ കടന്ന്, കതകടച്ച്, രഹസ്യമായി നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക...” (മത്തായി 6:5-9)

☩ വിചിന്തനം

ഈ മാസം, പ്രാർത്ഥനയെന്ന സ്ഥായി ഘടകത്തിലേക്കു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കാം. നമ്മെ സമീപിക്കുന്നവനെ സമീപിക്കാൻ നമുക്കു പരിശ്രമിക്കാം. “നാം നമ്മുടെ അടുത്ത് ആയിരിക്കുന്നതിനെക്കാളേറെ അവിടന്നു നമ്മുടെ അടുത്തായിരിക്കുന്നു.” (വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ)

പ്രാർത്ഥന ഇടവിടാതെ തുടരുന്ന ഒരു യാത്രയാണ്; എങ്കിലും നാം ക്രൈസ്തവർക്ക് അത് അനിശ്ചിതമായ ഒന്നല്ല. തങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുകയെന്നു ശിഷ്യൻമാർ യേശുവിനോടു പറഞ്ഞു (ലൂക്കാ 11:1). അവരുടെ അന്വേഷണത്തിന് ഒരു ദിശാബോധമുണ്ടായിരുന്നു; ആരോടുകൂടിക്കണമെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്നു; തങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നവനു ഉത്തരം നൽകാനാവുമെന്നും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ യേശുവിനു പിതാവിനോടുണ്ടായിരുന്ന ഗൗരവബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ചിലതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അവർ സാക്ഷികളായ ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് അവർ തേടിയത്. അവർക്കു മറുപടി നൽകിയപ്പോൾ യേശു അവരെ ക്ഷണിച്ചത്, സാക്ഷികളാകാനോ അവിടത്തെ പ്രാർത്ഥനാദീപ്തി പരിശീലിക്കുന്നവരാകാനോ മാത്രമല്ല; അവിടത്തെ പ്രാർത്ഥനയിലും ബന്ധത്തിലും പങ്കാളികളാകാനാണ് അവരെ അവിടുന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. ഏകജാതനു പിതാവിനോടുള്ള ബന്ധമാണ് യേശു കാട്ടിക്കൊടുത്തത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യപ്രബോധനമനുസരിച്ചും ക്രൈസ്തവരെന്ന നിലയിൽ നാം “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ” എന്നുവിളിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഏക കാരണമാണ്.

എങ്കിലും ദൈവത്തെ ഇത്രമാത്രം ആർജ്ജവത്തോടെ സമീപിക്കുന്നത് എപ്പോഴും എളുപ്പമല്ല. നാം നമ്മുടെ തൊഴിൽ, ശുശ്രൂഷ, പ്രൊജക്ടുകൾ, സുഖങ്ങൾ, ദൈവനിന്നു മനഃക്ലേശങ്ങൾ, ദാവിപദ്ധതികൾ, ബന്ധങ്ങൾ, സംഘർഷങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്; നാം പലകാര്യങ്ങളിൽ ചിതറപ്പെട്ടു കഴിയുകയാണ്.

ദൈവം നമുക്കു പലകാര്യങ്ങളിൽ ദൈർണ്യംകൂടി ആയിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ നമുക്കു ദൈവം “ഒന്നു മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ.” (ലൂക്കാ 10:42) എന്നതായിരിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയിൽ അവിടത്തെ സമീപിക്കുന്നതിനു നാം പല കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങണം; ഏകനായിരിക്കുന്നവന്റെ ചാരത്തണയണം. ചിതറപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന നമ്മെ സമാഹരിക്കണം; എങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മെ മുഴുവനായി അവിടത്തെ പക്കൽ അർപ്പിക്കാനാവൂ. നാം രഹസ്യമുറിയിലേക്കു കടക്കണം; നാം കതകടയ്ക്കണം. യഥാർത്ഥ പ്രാർത്ഥന ഉയരുന്നതു പുറത്തുനിന്നാണ്; “പുറത്തുനിന്നും ആയിരിക്കുന്ന, ഞാൻ വസിക്കുന്ന, ഞാൻ ഇറങ്ങി വരുന്ന” ആലയമാണ്. നമ്മുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും യുക്തിക്കേറിയമായ നിഗൂഢകേന്ദ്രമാണ് അത്. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനു മാത്രമേ അതിന്റെ ആഴം അളക്കാനും അതിനെ അറിയാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ.” (ക.സ.മ 2563).

പുറത്തുനിന്നും പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉറവിടം എന്ന വസ്തുത നാം വിസ്മരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽ അലംഭാവം കാട്ടാൻ എളുപ്പമാണ്. എന്റെ പുറത്തുനിന്നും ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നവൻ യത്നിക്കുന്നതിനു പകരം എന്റെ ശരീരത്തെ ഒരു വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തേക്കോ ഭക്തി തുളുമ്പുന്ന രാദികരികിലയിലേക്കോ കുറച്ചു സമയത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ ഞാൻ തൃപ്തിയടയുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, നിശ്ചിതയുടെയോ വിചിന്തനത്തിന്റെയോ ഒരു പ്രസ്തുതമേ നമ്മെ തൃപ്തരാക്കിയേക്കാം. ഒരു പെരുമാറ്റമെന്ന നിലയ്ക്ക് ഇതു വിലയിടിച്ചു കാണേണ്ടതില്ല; എങ്കിലും “പുറത്തുനിന്നും ദൈവത്തിൽ നിന്നകലയാണെങ്കിൽ, പ്രാർത്ഥനാപ്രകടനം വ്യർത്ഥമാണ്.” (ക.സ.മ 2562) പ്രാർത്ഥന സത്യമായും പ്രാർത്ഥനയാകുന്നത് അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കുചേരുന്നവർ മാത്രമാണ്. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് “ക്രിസ്തുവിൽ വാത്സല്യമുള്ളായി നമ്മെ വീക്ഷിക്കുന്നു; “രഹസ്യങ്ങൾ അറിയാനാ പിതാവ്”, സ്നേഹത്തിന്റെ ആദ്യന്തരഹർമ്മ്യത്തിൽ നമ്മോടൊത്ത് സ്വകാര്യ നിമിഷങ്ങൾ ചെലവഴിക്കാൻ തീവ്രമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവിടയായിരിക്കാൻ നമുക്കു വീണ്ടും ആഗ്രഹിക്കാം; കൂടുതൽ അടുത്തായിരിക്കാൻ നമുക്കു തീവ്രയത്നം ചെയ്യാം.

നമ്മുടെ പുറത്തുനിന്നും ദൈവസന്നിധിയിൽ അച്ഛനായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുമ്പോഴും നാം ദർശനരേഖകളോ “പൊള്ളയായ വാക്കുകളുടെ” പ്രാർത്ഥനയാൽ തൃപ്തരാകുകയോ അരുത്. വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് ദ് സാലസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു: “പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊന്നും നീ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും നിന്റെ പുറത്തുനിന്നും വീണ്ടും വീണ്ടും തിരികെ കൊണ്ടുവന്ന് ദൈവസന്നിധിയിൽ വയ്ക്കുക. ഓരോ തവണ നീ തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നവോടും അതു പുറത്തേക്കു പോയാലും നിന്റെ പ്രാർത്ഥനാസമയം നന്നായി ചിലവഴിച്ചിരിക്കുന്നു”. സ്വയം സന്തുഷ്ടിയേകുന്ന പ്രാർത്ഥനാജീവിതം കൊണ്ട് തൃപ്തിയടയരുത്. മറിച്ച്, പിതാവിനോടു തനിക്കുള്ള ഗൗരവബന്ധത്തിലേക്കു നമ്മെ നവമായി നയിക്കുവാൻ യേശുവിനെ അനുവദിക്കുന്ന ശൈലി ശിഷ്യൻമാരിൽനിന്നു നാം പഠിക്കണം.

**കർത്താവേ ഞങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുമെ,
കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഞങ്ങളെ പുരിതരാക്കുമെ.**

☩ വിശുദ്ധന്റെ മൊഴി

“നിന്റെ നിരന്തര അഭിലാഷമാണു നിന്റെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥന. നീ അഭിലാഷിക്കുന്നതിൽ നിന്നു വിരമിച്ചാൽ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നീ മൗനിയായിത്തീരും.”
വിശുദ്ധ അഗസ്റ്റിൻ

☑ സത്ക്രിയ

തന്റെ മക്കൾ തന്നെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും തന്റെ വാത്സല്യം നുകരണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന പിതാവാണ് ദൈവം. അതിനാൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉചിതമായി പ്രത്യുത്തരിക്കുക.

